

Litomyšlská nemocnice získala nový model pro nácvik resuscitace

21.2.2025 - | Nemocnice Pardubického kraje

Kardiopulmonální resuscitaci (KPR) by měl umět poskytnout každý dospělý člověk. Jejím včasným zahájením je možné předejít vážným zdravotním následkům nebo smrti člověka, u kterého nastala z různých důvodů zástava dechu nebo krevního oběhu. Základní pravidla poskytování KPR se učí už děti na základní škole, avšak ne každý dospělý by dokázal poskytnout KPR v ideální frekvenci a intenzitě. Naštěstí nutnost bezodkladně začít s resuscitací člověka zažije na vlastní kůži jen hrstka z nás. Jinak je tomu ale u zdravotníků.

V Nemocnici Pardubického kraje prochází školením KPR každý zaměstnanec. Prvně se s ním setká při svém nástupu a podle své pozice a zařazení pravidelně, třeba i každý rok. Školení se skládá z e-learningové části, ve které si zaměstnanci nastudují nejnovější teoretické poznatky, a z části praktické – tedy samotného nácviku KPR na gumovém modelu, který nemá žádné přidané funkce.

Od ledna ale mají v Litomyšlské nemocnici k dispozici zaměstnanci chytrý simulátor, který prostřednictvím čidel podává o probíhající resuscitaci zpětnou vazbu, a tím motivuje k nácviku. **Průběh cvičení s takovým modelem přibližuje staniční sestra interní JIP Litomyšlské nemocnice Blanka Zemanová: „Model je bezdrátově připojený k tabletu a počítačová technologie vyhodnocuje, jak resuscitace probíhala. To znamená, zda byly položeny ruce na správném místě, jestli hloubka masáže srdce byla dostatečná, nebo ne. Jestli bylo tempo rychlé, nebo pomalé.“**

Součástí nového modelu jsou i umělé dýchací cesty, na kterých si zkouší účastníci školení prodechování, zavádění vzduchovodu a laryngální masky. Školitelka kladně hodnotí i tuto vlastnost modelu: *„Opět sledujeme, jak byly vdechy úspěšné, kolik jich bylo správně, jestli byly moc mělké, nebo zase nebyly moc objemné. Celkový výsledek resuscitace vidíme v reálném čase na tabletu, a můžeme tak poskytnout okamžitou zpětnou vazbu, aby si zaměstnanec hned vyzkoušel a zafixoval správný rytmus a intenzitu masáže a vdechování. A právě tuto výhodu účastníci školení nejvíce oceňují.“*

Staniční sestra a zároveň školitelka KPR v Litomyšlské nemocnici Blanka Zemanová shrnula ze své zkušenosti nejčastější chyby při poskytování KPR, kterých se účastníci školení dopouštějí: *„Většinou jsou kolegové při nácviku masáže hrudníku moc rychlí. Pustí se do toho s vervou na začátku a musím je brzdít. Potom jsou také překvapení, jak je to fyzicky náročné. Nabádám je, aby s resuscitací pokračovali déle, než oni obvykle uznají za vhodné, aby si to vyzkoušeli. Reálná resuscitace může trvat klidně i hodinu, ale to opravdu jeden člověk nezvládne.“* Školení se v nemocnici pravidelně účastní lékaři, ošetrovatelský personál i třeba zdravotníci záchranáři. *„Vždycky se můžete dozvědět něco nového a zlepšit se,“* dodává Blanka Zemanová, která sama v minulém roce absolvovala certifikovaný kurz kardiopulmonální resuscitace Basic Life Support a kurz rozšířené resuscitace Advanced Life Support, které organizuje Česká resuscitační rada.

První z uvedených je určen pro veřejnosti, druhý, pokročilý kurz, je přímo pro zdravotníky a zahrnuje osvojení různých postupů a samostatného vedení resuscitace, farmakoterapii i použití speciálních pomůcek. *„Z mého pohledu jsou tyto kurzy nadstavbou toho, co se běžně učí. V nemocnici vedou resuscitaci lékaři, ale v kurzu jsem si vyzkoušela sama člověka vyšetřit, určit diagnózu, navrhnout řešení situace. Pomohlo mi to profesně v získání celkového nadhledu a doporučila bych absolvování ALS kurzu všem kolegům, kteří se chtějí při resuscitaci více uplatnit,“* uzavřela Blanka Zemanová.

Pokud postižený neodpovídá na oslovení a nedýchá nebo nedýchá pravidelně, volejte Zdravotnickou záchrannou službu a začněte s KPR.

Umístěte hranu dlaně jedné ruky na dolní polovinu hrudní kosti – na střed hrudníku postiženého. Umístěte hranu druhé dlaně na první ruku. Propleťte prsty rukou a ujistěte se, že nestlačujete hrudník v oblasti žebér. Propněte paže v loktech. Nahněte se kolmo nad hrudník a stlačujte hrudní kost do hloubky 5–6 cm. Po každém stlačení uvolněte tlak na hrudník, aniž byste ztratili kontakt mezi svými rukama a hrudníkem. Poměr stlačování je 30:2 vdechům při frekvenci 100–120/min. Po provedení 30 kompresí provedte 2 umělé vdechy a pokračujte v dalších 30 stlačení hrudníku (pokud se vdechy nepovedou, nenapravujte je). Resuscitaci nepřerušujte, dokud nepřijede Zdravotnická záchranná služba, nebo se postižený nezačne probouzet (pohybovat se, otevírat oči, dýchat). U dětí se provádí 5 úvodních umělých vdechů a poměr stlačování hrudníku a vdechování se v případě dvou zachránců používá poměr 15:2. U malých dětí se používá místo obou dlaní jenom jedna dlaň, u novorozenců 2 prsty.

<https://www.nempk.cz/novinky/litomyslska-nemocnice-ziskala-novy-model-pro-nacvik-resuscitace>